

8. Болдырев Н.Н. Когнитивная семантика : Курс лекций по английской филологии. – Тамбов : Изд-во Тамб. ун-та, 2001. – 123 с.

9. Вовк О.І. Когнітивні аспекти методики викладання англійської мови у вищих навчальних закладах. Навчально-методичний посібник / О.І. Вовк. – Черкаси: Видавництво «САН», 2010. – 506 с.

10. Paivio A. Styles and Strategies of Learning // British Journal of Educational Psychology, 1971. – V. 46. – P. 128-148.

ЦІЛЬОВИЙ КОМПОНЕНТ МОДЕЛІ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФІЛОЛОГІВ ЗАСОБАМИ ІНТЕРНЕТ-ТЕХНОЛОГІЙ

УДК 371.134: 811.1/.2 + 81'24(045)

Данилюк С. С.

Статтю присвячено опису цільового компонента моделі формування професійної компетентності майбутніх філологів в аспекті використання в едукативному процесі Інтернет-технологій. Акцентується увага на виокремленні переліку ознак конкретних реалізацій низки компетенцій у різних видах професійної діяльності. У статті також відображено діапазон професійних цінностей, мотивів навчальної та професійної діяльності, професійних знань, навичок і вмінь. Крім того, визначено комунікативні якості майбутніх філологів.

Ключові слова: професійна компетентність; майбутні філологи; компетенція; професійні цінності; мотиви; знання; навички; вміння; комунікативні якості.

Статья посвящена описанию целевого компонента модели формирования профессиональной компетентности будущих филологов в аспекте использования в эдукационном процессе Интернет-технологий. Акцентируется внимание на выделении перечня признаков конкретных реализаций ряда компетенций в различных видах профессиональной деятельности. В статье также отражен диапазон профессиональных ценностей, мотивов учебной и профессиональной деятельности, профессиональных знаний, навыков и умений. Кроме того, определены коммуникативные качества будущих филологов.

Ключевые слова: профессиональная компетентность; будущие филологи; компетенция; профессиональные ценности; мотивы; знания; навыки; умения; коммуникативные качества.

The article deals with the description of the target component of the model of formation of future philologists' professional competence in the aspect of usage of Internet technologies in the educational process. The attention is focused on singling out the list of characteristics of certain implementations of competences in different types of professional activities. A range of professional values, motives of learning and professional activities, professional knowledge, skills and abilities is also

reflected in the article. Future philologists' communication qualities are also identified in the paper.

Key words: *professional competence; future philologists; competence; professional values; motives; knowledge; skills; abilities; communication qualities.*

Постановка проблеми. На сучасному етапі розвитку суспільства спостерігається суттєвий вплив на нього інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), які використовуються в усіх сферах людської діяльності. Вони сприяють забезпеченню поширення інформаційних потоків у суспільстві, що має своїм наслідком утворення глобального інформаційного простору. Комп'ютеризація навчання є невід'ємною та важливою частиною цих процесів.

Діапазон використання комп'ютера в едукативному процесі є досить широким й охоплює ті сфери, які пов'язані безпосередньо з навчанням. Він варіюється від тестування майбутніх філологів, обліку їхньої успішності, ведення характеристик аж до гри. У навчальному процесі комп'ютер може бути як об'єктом вивчення, так і засобом навчання, тобто можливі два напрями комп'ютеризації навчання. У першому випадку засвоєння знань, навичок і вмінь сприяє усвідомленню можливостей комп'ютера, а також його використання при розв'язанні різноманітних завдань, іншими словами, приводить до опанування комп'ютерною грамотністю. У другому випадку комп'ютер є потужним засобом підвищення ефективності навчання. Зазначені два напрями й утворюють основу комп'ютеризації навчання як соціального процесу.

Аналіз досліджень і публікацій. Проведений аналіз наукової літератури свідчить про те, що в сучасній педагогіці недостатньо розкрито потенціал використання ІКТ як засобу формування професійної компетентності фахівця. Безперечну цінність для визначення сутності та змісту ІКТ-компетентності становлять роботи В. А. Адольфа, О. Б. Зайцевої, І. Ф. Ісаєва й ін. Аналіз теоретичних досліджень і практичного досвіду сучасної педагогічної діяльності показує, що, незважаючи на пильну увагу до підвищення якості професійної підготовки студентів, проблема використання ІКТ як засобу формування професійної компетентності фахівців залишається недостатньо вивченою.

Сутність процесу інформатизації, який набув значного поширення в царині освіти і значною мірою впливає на динаміку розвитку сучасного суспільства, розкрито в роботах як вітчизняних (А. А. Вербицький, Т. П. Вороніна, К. К. Колін й ін.), так і зарубіжних вчених (Д. Белл, А. Тоффлер й ін.).

Мета статті. За мету у статті поставлено завдання описати цільовий компонент моделі формування професійної компетентності майбутніх філологів засобами Інтернет-технологій.

Виклад матеріалу. Специфіка формування професійної компетентності студентів тієї чи іншої спеціальності (напрямку підготовки) визначається єдністю її цільового і змістового компонентів, які відображають сутність і видову структуру професійної компетентності випускника вищого навчального закладу (ВНЗ).

Оскільки професійна компетентність є інтегративною системою низки компетенцій і володіє сукупністю основних ознак їх конкретних реалізацій у різних видах професійної діяльності, модель формування професійної ком-

петентності майбутніх філологів засобами Інтернет-технологій має бути спрямована на формування: а) професійних цінностей; б) мотивів навчальної та професійної діяльності; в) професійних знань, навичок і вмінь.

Щодо формування професійних цінностей майбутніх філологів, то для становлення професіонала в царині філології характерні такі ціннісні орієнтації [1: 98]: а) цінності, котрі відбивають специфіку професійної діяльності філолога, що вимагає особливої професійної грамотності, тому стосується питань гуманітарної культури, культури мислення та вміння на науковому ґрунті організувати свою працю; б) цінності, які орієнтують на розвиток творчої індивідуальності, що полягає у прагненні до оригінальності власних суджень, продуктів діяльності тощо; в) цінності, котрі дозволяють здійснювати самореалізацію, зв'язані з утвердженням своєї ролі у професійному середовищі, тому діяльність філолога вимагає професійної грамотності й різнобічності у знаннях.

Вищезазначені цінності впливають із професійно необхідних якостей особистостей майбутніх філологів. Підготовка фахівців не може бути спрямована лише на оволодіння певним обсягом знань, навичок і вмінь. Вона має бути орієнтована на формування високорозвиненої особистості, професіонала. Професійно необхідні особистісні якості сприяють успішній діяльності. Професія філолога вимагає від її представників певних особистісних характеристик. До них належать: професійна спрямованість особистості, комунікативні здатності, висока культура мовлення, емпатія, креативність, захопленість професією, самостійність. Ми розглянемо загальні професійно необхідні для професії філолога особистісні якості. Для кожної конкретної спеціальності необхідним є їх окремі комплекси із урахуванням специфіки й виконуваних її представником професійних функцій.

Найважливішим показником готовності фахівця до професійної діяльності є професійна спрямованість. Вона є проявом інтересу до обраного виду діяльності, схильності займатися нею. До структури професійної спрямованості філолога включаються: мотиви, котрі спонукають до діяльності; цілі як результат діяльності; високий рівень задоволеності людини професією і позитивним ставленням до неї.

Головним засобом професійної діяльності філолога є усне й писемне мовлення. Тому однією з професійно необхідних особистісних якостей майбутніх філологів є вільне володіння мовленням, висока культура мовлення. Вона є не лише обов'язковим складником професійної підготовки студентів філологічних спеціальностей, а й показником їх культури мислення, а також загальної культури. Нині особливо актуальним є питання про мовну підготовку фахівців. У системі професійного навчання фахівця з вищою освітою вона має посідати місце, котре визначається як загальними вимогами інтелектуального й культурного порядку, так і конкретними професійними знаннями й уміннями. Особливості сучасних змін у викладанні мови зводяться не лише до визнання комунікативного принципу як основного, а, насамперед, до висунення на перший план особистості, її потреб у комунікації. Філолог постійно знаходиться в процесі мовленнєвого спілкування. Професійна мовленнєва діяльність впливає на формування й розвиток мовної особистості філолога. Термін *мовна особистість* припускає комплексне оволодіння знання-

ми про мову, її структуру й функціонування з позиції комунікативно-діяль-нісного підходу, опанування засобами, способами, формами спілкування з ура-хуванням мети, мотиву та інтенції адресанта, умов комунікації.

Відповідно, комунікативні якості є основними для всіх фахівців, які нале-жать до типу професій «людина-людина». Як суб'єкт діяльності фахівець ви-ступає організатором спілкування, учасником конкретного комунікативного акту. Становлення професійного спілкування передбачає розвиток комуніка-тивних умінь. Фахівець має вміти встановлювати контакти з людьми, підтри-мувати дружні відносини, знаходити спільну мову зі співрозмовником, слуха-ти й розуміти іншу людину. В процесі своєї соціальної діяльності він передає ту чи іншу інформацію, знання, транслює культуру, досвід, факти й події. Сформованість таких якостей, як витримка, тактовність, спостережливість, емпатія, рефлексія дозволяє правильно взаємодіяти з людьми, досягати по-ставлених цілей.

Мова фахівця – майбутнього філолога – має відповідати таким комуні-кативним якостям, як коректність, точність, логічність, виразність, багатство, чистота, доречність. Зупинимось докладніше на характеристиці зазначених комунікативних якостей мовлення, оскільки вони є невід'ємним складником мовленнєвої культури.

Коректність мовлення передбачає дотримання всіх норм сучасної літера-турної мови.

Точність мовлення полягає в адекватному відбитті дійсності й однозначно-му позначенні словом того, що має бути сказано. Для наукового стилю мов-лення, до котрого майбутні філологи безпосередньо звертаються у своїй діяль-ності, точність є обов'язковою якістю. Вона виступає попередньою умовою логічності мовлення.

Логічність вимагає оволодіння логікою міркування, вміння будувати вис-ловлювання, не порушуючи логічних законів. Ця якість передбачає знання мовних і мовленнєвих засобів, а також засобів міжфразового зв'язку, спосо-би організації думок, логічність мислення тощо. Для мовлення майбутніх філо-логів ця якість є обов'язковою, оскільки дотримання законів логіки, пра-вильність синтаксичної організації тексту допомагають створювати внутріш-ньо струнке, послідовне й завершене мовленнєве утворення.

Властивості, особливості та структура мовлення репрезентується у вираз-ності мовлення, яка викликає і підтримує увагу й інтерес слухачів. Виразність можуть нести мовні одиниці всіх рівнів (вимовні, акцентологічні, лексичні, словотвірні, морфологічні, синтаксичні, інтонаційні, стилістичні). Умовами виразності мовлення є знання мови, її виразних можливостей, самостійність, творче мислення, а також психологічна настанова мовця.

Чистота мовлення передбачає відсутність непритаманних літературній мові елементів. До таких елементів належать: слова-паразити; вульгаризми; діалек-тизми; жаргонізми; невиправдане вживання запозичених слів. Вкраплення нелітературних елементів у мовлення свідчить про невміння мовця ясно мисли-ти, добирати потрібні слова, вказує на бідність його словникового запасу.

Мовленнєва поведінка мовної особистості зумовлена ситуацією спілкуван-ня. Тут має місце така комунікативна якість мовлення, як доречність. До-речність мовлення передбачає побудову висловлювань з урахуванням теми,

складу аудиторії (рівень освіченості, інтелекту), для котрої вони призначені. Добір мовних засобів проводиться відповідно до цілей висловлювання й умов ситуації спілкування. Як якість мовлення майбутніх філологів, доречність припускає гнучкість мовленнєвої поведінки: вміння добирати й використовувати найкращу для тієї чи іншої ситуації спілкування мовну одиницю, здатність змінювати характер мовлення щодо теми, умов, завдань спілкування.

Вищезазначені комунікативні якості мовлення є показником рівня професійної підготовки, професійної та загальної культури майбутніх філологів. Формування й розвиток цих якостей мовлення пов'язані з мотиваційною сферою студентів. У складнику «мотивація професійної діяльності» головними ознаками виступають: любов до професії; захопленість цим видом діяльності; зацікавленість виконуваною діяльністю, інтерес до питань філології, бажання досягти високих результатів у праці, потреба фахівця у виконанні професійних функцій і розв'язанні професійних завдань.

Творча особистість здатна нестандартно розв'язувати професійні завдання, знаходити нові шляхи досягнення поставлених цілей. Від творчого потенціалу особистості фахівця залежить успішність його діяльності. Креативність фахівця розуміють як тренування нових ідей і на цьому ґрунті істотно підвищення ефективності розв'язання певного класу творчих завдань. Творчість фахівця виражається в потребі духовного збагачення.

Взаємодія з текстами різної жанрової специфіки припускає розвиток у майбутніх філологів здібностей до емпатії, тобто розуміння психічних станів інших людей, співпереживання, а також потреба до соціальної взаємодії, яка перебуває під впливом творчих мотивів й інтересів.

Майбутніх філологів має характеризувати й така якість, як самостійність. Вона полягає у здатності розв'язувати професійні завдання, приймати рішення відповідно до ситуації, бажання вдосконалити себе. Самостійність студентів філологічних спеціальностей сприяє становленню особистості професіонала-дослідника. Дослідницька діяльність є вищим ступенем у становленні фахівця, щаблем творчої самореалізації людини. В цей період особистісні та професійні якості зливаються, стають єдиними, оскільки професійний розвиток стає одночасно й особистісним.

Вивчення мови є одним із пріоритетних завдань у сучасній освіті в аспекті формування мотивів професійної діяльності майбутніх філологів. Вдало здійснити це завдання можна лише з урахуванням професійної мотивації майбутніх філологів до оволодіння мовою.

Основними завданнями навчання мови засобами Інтернет-технологій є реалізація особистісно-діяльнісного підходу й формування стійкої позитивної мотивації в навчальній діяльності. В навчальній діяльності майбутніх філологів у системі університетської освіти під професійною мотивацією розуміють сукупність чинників і процесів, які, відбиваючись у свідомості, спонукають и скеровують особистість до опанування майбутньою професійною діяльністю. Професійна мотивація виступає внутрішнім рушійним чинником розвитку професіоналізму й особистості, є найсильнішим стимулом до навчання, основним чинником формування у майбутніх філологів мотивації навчальної діяльності.

Щодо використання Інтернет-технологій як засобу підвищення мотивації майбутніх філологів, то необхідність використання сучасних ІКТ у навчанні

мови є загальноєвизнаною. Навчання за допомогою комп'ютерів стає невід'ємною частиною едукативного процесу у ВНЗ. Очевидно, що серед більшості чинників, які визначають можливість комп'ютерного навчання, найважливішим є наявність спеціального програмного забезпечення [2: 4].

Значний обсяг і розмаїття інформаційного потоку в сучасному житті, необхідність оволодіння сучасними методами вивчення мови та впровадження технічних засобів опрацювання інформації зумовлюють інтерес до можливості застосування персональних комп'ютерів (ПК) у навчанні мови. Теоретичними питаннями впровадження ПК у навчальний процес займається нова галузь науки – електронна лінгводидактика – самостійний напрям дидактики й методики навчання мови.

Під час навчального процесу за допомогою засобів Інтернет-технологій постає проблема створення технології комп'ютерного навчання – шляхів досягнення основних навчальних цілей [3: 179]: формування вмінь працювати з інформацією в електронному вигляді; формування дослідницьких умінь; підвищення дидактичної ефективності комп'ютерних засобів (співвідношення показників затрат часу майбутніх філологів, продуктивності педагогічної праці й економічності дидактичного процесу); підвищення мотивації та раціональності організації пізнавальної діяльності студентів філологічних спеціальностей.

До одного із найпоширеніших напрямів упровадження ПК у царині навчання мови, зокрема, у мовних ВНЗ належить комп'ютерно підтримуване навчання мов (*CALL – Computer-Assisted Language Learning*). Цей напрям відбиває спосіб організації процесу навчання мови, коли комп'ютер використовується як додатковий технічний засіб навчання для організації самостійної роботи майбутніх філологів в аудиторії під керівництвом викладача. Такий напрям комп'ютерного навчання допомагає реалізувати всі переваги ТЗН [4: 291]: індивідуальну роботу студентів із запропонованим лексичним матеріалом; удосконалення навичок техніки читання текстів, представлених в електронному вигляді; ефективний розвиток репродуктивного творчого писемного мовлення на ґрунті оригінальних текстів і водночас навичок роботи з технічними засобами; розширення пасивного й потенційного словників майбутніх філологів.

Наступний вид підвищення мотивації за допомогою ПКТ – це Інтернет. Говорячи про використання Інтернету в навчанні мови, слід пам'ятати, що як провідний компонент змісту навчання виступають не основи наук, а різні види мовленнєвої діяльності – аудіювання, говоріння, читання й письмо. Інтернет, за своїми дидактичними можливостями, дозволяє практикуватися у всіх чотирьох видах мовленнєвої діяльності. Інтернет поєднує в собі низку технологій, які поділяються на комунікативні й інформаційні. До комунікативних технологій належать: електронна пошта; телеконференція, Інтернет-форум, Інтернет-чат. Інформаційні технології популярні у викладанні, оскільки вони містять у собі багаті освітні ресурси й є простими у використанні [4: 241]. Нині викладач мов має вміти добре орієнтуватися у великій кількості мультимедійних підручників й Інтернет-ресурсів, які забезпечують опанування мовою у поєднанні з культурою її носіїв.

Використання засобів електронної комунікації становить особливу цінність для навчання мов, оскільки дозволяє розширити можливості спілкування ви-

учуваною мовою та включити до навчального процесу реальну комунікацію. У той час як наявні загальнодоступні засоби електронної комунікації (Інтернет-чати, Інтернет-форуми, поштові розсилання, відео- й аудіо конференції) широко використовуються з навчальною метою. Спеціалізовані комунікаційні освітні Інтернет-ресурси забезпечують безпечно, закрито для сторонніх осіб середовище навчання.

Використання Інтернет-технологій для організації реальної комунікації становить найбільший інтерес для викладання мов поза межами мовного середовища, оскільки додатково уможливило спілкування виучуваною мовою. Реальна комунікація може здійснюватися як у синхронному, так і в асинхронному режимах із використанням різних форматів. Найпоширенішим є текстовий формат в асинхронному (електронна пошта) й у синхронному режимах (Інтернет-чат), що не виключає використання аудіо- й відеоформатів – також у синхронному (відеоконференції) й в асинхронному режимах (голосова пошта, пересилання звукових і відеофайлів).

Одним із популярних освітніх середовищ, яке забезпечує навчальну комунікацію, є програма *Skype*, яка уможливило реальне спілкування – проведення відеоконференцій, Інтернет-чатів, надання таких додаткових функцій, як передавання текстових і мультимедіафайлів. Програма *Skype* є системою Інтернет-телефонії, яка дозволяє майбутнім філологам вільно спілкуватися з усім світом, часто використовуючи для цього веб-камери, що є доволі перспективним для цілей дистанційної форми навчання мов. Усе, що потрібно для роботи цієї програми – це активне підключення до Інтернету й наявність веб-камери, навушників і мікрофону. Викладачі мов із усього світу зазначають, що заняття через *Skype* сприяють розвитку навичок усного мовлення студентів, тобто говоріння та слухання, оскільки ця програма надає можливості багато говорити, спілкуватися не лише з викладачем, висловлюючи свою думку виучуваною мовою, а й з іншими студентами.

Використання Інтернет-технологій у навчанні мов значною мірою змінило підходи до розроблення навчальних матеріалів із цієї дисципліни. На відміну від традиційного, інтерактивного навчання на ґрунті мультимедійних технологій дозволяє повніше реалізувати цілий комплекс методичних, дидактичних, педагогічних і психологічних принципів, робить процес пізнання цікавішим і більш творчим. Тому комп'ютерне навчання містить у собі великий мотиваційний матеріал для майбутніх філологів. Швидкодія, великі технічні й інформаційні ресурси ПК роблять едукативний процес гнучкішим, розширюють інтелектуальні можливості студентів філологічних спеціальностей.

Слід також зазначити, що у процесі формування професійної компетентності майбутніх філологів засобами Інтернет-технологій також актуалізуються професійні здатності студентів до: виявлення швидкості процесу розрізнення й розпізнавання об'єктів; виокремлення у сприйманому предметі його властивостей і ознак; вербалізації власних думок; використання вибірковості й завадостійкості уваги; залучення наочно-образної пам'яті; логічного зіставлення й доповнення запропонованих смислових одиниць; виявлення найсуттєвіших ознак і відмінностей; аналізу й синтезу інформації; виявлення логічних відношень при встановленні схожості й розбіжності; застосування отриманих теоретичних знань і вироблених навичок і вмінь у професійній діяль-

ності; самостійного створення й редагування наукових, критико-публіцистичних, ділових й інших текстів, а також здійснення різних видів усної та писемної комунікації; використання нормативних документів у практичній діяльності; роботи в колективі; професійної адаптації та навчання новим методам досліджень і технологій, відповідальності за якість виконуваних робіт; методично й медійно грамотного передавання інформації теоретичного, науково-прикладного та навчального змісту.

Крім того, у процесі навчання мови в мовленнєвій діяльності реалізуються знання майбутніх філологів, що передбачає володіння певною базою знань, до якої входять, принаймні, такі компоненти [5: 7-11; 6: 16]: 1) мовні знання (знання лексики, граматики, фонетики вивчаної мови); 2) позамовні знання (про контекст і ситуацію, а також про адресата); 3) фонові знання (про події, стани, дії тощо, тобто знання про світ).

Фонові знання розглядають як інформаційний фонд, спільний для комунікантів, тобто загальний фонд їх знань про світ. Саме він слугує однією з істотних умов успішності здійснення комунікативного акту, базою кооперації. Брак фонових знань може призвести до зниження рівня мовленнєвої компетенції. Відмінною ознакою фонових знань від знань ззагал є їхня подібність чи тожність у свідомості як адресанта, так і адресата [5: 7-11].

Розрізняють такі типи фонових знань [5: 7-11; 6: 17]: а) соціальні – те, що відомо про тему висловлювання всім учасникам мовленнєвого акту; б) індивідуальні – те, що відомо про тему висловлювання лише двом учасникам індивідуального діалогу до початку їх спілкування; в) колективні – те, що відомо про тему висловлювання всім членам певної соціальної, професійної та іншої сукупності людей до отримання цього повідомлення.

У процесі оволодіння мовою виокремлюють три взаємозалежних етапи набуття знань [6: 17]: 1) отримання та розуміння знання (наприклад, ознайомлення з новими явищами); 2) розширення меж отриманого знання (така організація діяльності студентів, яка дозволяє застосовувати знання в нових умовах); 3) відкриття нового знання (самостійний пошук студентів).

Для оволодіння знаннями релевантними є всі три етапи, але найважливішим – саме третій, оскільки у процесі навчання ІМ у майбутніх філологів стимулюється й розвивається дослідний пошук (наприклад, при ознайомленні з новими явищами та їх усвідомленні) й пізнавальна самостійність – така якість особистості, котра поєднує в собі вміння набувати нові знання та творчо використовувати їх у різноманітних ситуаціях.

У процесі формування професійної компетентності майбутніх філологів засобами Інтернет-технологій виокремлюють такі професійні навички студентів філологічних спеціальностей: роботи з програмами-браузерами, пошуковими системами; використання електронної пошти за допомогою Інтернет-сервісів; застосування мультимедійних засобів; побудова шаблонів й електронних форм; створення структури таблиць, реляційних баз даних, їх модифікування, організації зв'язків між таблицями баз даних; створення форм та звітів, використовуючи майстер форм і майстер звітів; самоосвіти й отримання знань із того чи іншого навчального предмету; використання різноманітних видів інтерактивної взаємодії зі студентами й викладачами тощо.

Зазначимо, що в системі Інтернет-навчання від майбутніх філологів вимагається низка спеціальних професійних умінь [7: 132]: застосовувати ІКТ в освіті; володіти комп'ютерною грамотою на рівні кваліфікованого користувача; працювати в Інтернет-мережі й корпоративній мережі Інтранет у межах доступу до своєї категорії користувача; проектувати та створювати електронні підручники; застосовувати форми контролю знань, умінь та навичок в умовах Інтернет-освіти; вести електронну документацію; враховувати у своїй роботі педагогічні та психологічні основи дистанційного навчання.

Висновки. Таким чином, модель формування професійної компетентності майбутніх філологів засобами Інтернет-технологій передбачає одночасне формування професійних цінностей, мотивів навчальної та професійної діяльності, а також професійних знань, навичок і вмінь.

Серед **перспектив подальших пошуків у напрямку дослідження** вбачаємо необхідність розглянути змістовий компонент моделі формування професійної компетентності майбутніх філологів засобами Інтернет-технологій.

ПОСИЛАННЯ ТА ПРИМІТКИ

1. Лайпанова Л. Х. Формирование ценностного отношения к профессии у будущих филологов : дис. ... канд. псих. наук : 13.00.08 / Лайпанова Любовь Ханapieвна. – Карачаевск, 2008. – 221 с.

2. Соколова Е. Н. Методика обучения иностранным языкам: продвинутый курс / Е. Н. Соколова. – М. : АСТ : Астрель, 2008. – 271 с.

3. Карамышева Т. В. Изучение иностранных языков с помощью компьютера. В вопросах и ответах / Т. В. Карамышева. – С.-Пб. : Союз, 2001. – 192 с.

4. Современные теории и методики обучения иностранным языкам / под ред. Л. М. Фёдоровой, Т. И. Рязанцевой. – М. : «Экзамен», 2006. – 320 с.

5. Шабес В. Я. Событие и текст / В. Я. Шабес. – М. : Высшая школа, 1989. – 175 с.

6. Кузьмінський А. І. Методика навчання англійської мови в аспекті комунікативно-когнітивного підходу / А. І. Кузьмінський, О. І. Вовк. – Черкаси : Вид-во ЧНУ ім. Б. Хмельницького, 2011. – 316 с.

7. Журавлева О. Б. Управление Интернет-обучением в высшей школе / О. Б. Журавлева, Б. И. Крук, Е. Г. Соломина; под ред. Б. И. Крука. – М. : Горячая линия – Телеком, 2007. – 224 с.

ФІЛОСОФСЬКІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНОЇ МОВИ ДО ВИКОРИСТАННЯ МУЛЬТИМЕДІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ

УДК 378.147

Костенко А.А.

У статті розглянуто філософські засади формування готовності майбутніх учителів іноземної мови до використання мультимедійних технологій у початковій школі. Зокрема, охарактеризовані особливості чуттєвого пізнання.

Ключові слова: мультимедійні технології, інформаційне суспільство, чуттєве пізнання